

OM UTLENDINGER OG MINERALVERN

Ett av våre medlemmer, Ernst Völke, har i et brev til redaktøren fortalt litt om forholdene i Tyskland og litt generelt om publisering av forekomster og slikt. Vi gjengir her noen av de aktuelle avsnittene:

"Etter at jeg hadde lest det (NAGS-nytt nr. 3, 1975), oppdaget jeg at dere har de samme problemene i geologiforeningene i Norge som vi har her nede i vår "Vereinigung der Freunde der Mineralogie und Geologie". Også her har vi ideologiske spenninger mellom medlemmer som delvis ser hobbyen sin helt idealisert, og andre som tenker mere kommersielt. Med særlig interesse leste jeg den gangen side 18 "Om utlendinger".

La meg først si hvordan det er i Tyskland. I VFVG kan selvfølgelig enhver utlending bli medlem, også nordmenn er medlemmer. I vår VFVG-avis blir det i nesten hvert nummer (12 pr. år) kunngjort nye forekomster. Disse blir som regel kort etterpå besøkt av mange mineralogisk interesserte, men erfaringen viser at interessen varer bare kort tid. Problemene kommer først når en eller annen begynner med kommersiell utnytting, som det allerede også har hendt i Norge. Jeg skal tilstå at forholdene i Norge er litt annerledes.

Sevenius skrev for to år siden: "Når det gjelder vern av mineralforekomster, er det lite vi oppnår ved å utelukke utlendinger fra foreningene". Ja, snarere tvert imot. Hvis jeg ikke tilfeldigvis hadde lest at kvartsanataseforekomsten i Tyssa er fredet, hvordan skulle jeg ellers ha fått vite Det? Fredning av steder som f.eks. Langesundsøyene må jo kunngjøres for utlendingene. Og det lar seg i grunnen bare gjøre hvis man holder kontakten og samarbeider med utlendingene.

For 3 år siden skrev en mann fra München til meg og spurte om jeg ville hjelpe til med å skrive en artikkel i vår VFVG-avis om mineraler i Norge. Jeg sa den gang nei og skrev også hvorfor jeg var imot dette. Han ga seg og skrev ikke noe i VFVG-avisen den gangen. Nå kan du komme og si: "Men Dr. Wilke har skrevet!" Det er riktig. Men hadde det ikke vært bedre om Dr. Wilke hadde vært medlem av en norsk geologiforening? Kanskje han da ikke hadde skrevet "Mineralfundstellen"! Eller man kunne ha diskutert innhold o.l. på forhånd. Du ser at meningen min er: "Dere må holde kontakten og samarbeide med utlendingene, selv om det nesten er for sent".

Jeg var tidlig i sommer i Sverige og her tror jeg neppe at Dr. Wilke's bok kan skade. De fleste mineralene er ikke "pene" og etter min mening er kommersielle samlere bare interessert i "pene" mineraler. De er lettere å selge."